

Elbiör H. Bukowskiego 43 1825.

835

Dacksäijelse - Skriff

52.

Öfwer

Hans Kongl. May:tz

Rättmätige och tappre Wapens lyckelige fram-
gång/ hwarmed Gud/ den Aldrabögste har behagat dem
uti det nästförflutne Gält - Tåget wälsigna och bekröna/
emot

Konungen i Bohlen
Och des Krigssolet/

Igenom den seger samma Drabbningen wid Pultouff
den 21 Aprilis

Och

Gröfringen af Staden Thorn

Den 4 Octobris sidsiledne/ så wäl som elliest.

Efter

Hans Kongl. May:tz

Nädigste Befallning/

Upläsen uti alla Församlingar öfwer hela des Rike:
Swerige/ Stor - Furstendömet Finland/ och de där under-
lagde Hertigdömer/ Länder och Herrskaper/
den 12 Februarij Åhr 1704.

GÖTTSBORG

Tryckt hos Zacharias Hagemann.

Et lärer twiſſwels utan nogſamt för
 detta utaf the/ tiſd eſter annan utkomne
 berättelſer/ wara kunnigt och witterligt ſamt
 med ödmuſt wyrdnad af allom förſport: huru ſom
 Gud den Aldrahögſie/ icke mindre uti det näſtför-
 ledne / än the förre Fälttogen / haſtwer ſå under-
 ligen behagat wälſigna Hans Kongl. May:t/
 Wår Allernädigſie Konungs rättmätige Wäper/ emot des Fiendes/
 Konungen i Pohlen/ med den ena härliqa Segren eſter then andra:
 näml. förſt wid Staden Pułtuff den 21 April. då Hans Kongl. May:t/
 uppå inhämtad ſäker kundſkap/ at Fiendens Troupes, beſtående af otta
 Regimenter til Håſt/ utwäldt godt Krigzſolck/ under Fältmarſkalk-
 ken Steinouſs commando, där hade ſitt Huſwud-Läger ſlagit/ och i
 medlertid ſökt/ genom ſtarckt antal Rottare och Dragoner, wid Inlo-
 pet af Bugſtrömen/ teke långt ifrån Byn Ocunin, om det ſamman ſig
 förſäkra/ mände finna godt/ den 18 ejusdem, bittida om morgonen /
 med en del af ſin ſtridbara Krigsmacht / både til håſt och fot/ uti ſtill-
 het at upbryta ifrån ſitt Läger wid Staden Warſchau/ himmandes ſä-
 ledes/ eſter twänne dagars haſtigt togande / til näſtber:de ort/ hwareſt
 Hans Kongl. May:t twang Fienden/ ſom ändå hade ett Paſſ för
 ſig / at förlåta bem:te ſin fördelåchtige Poſt / och ſökia ſin räddning
 den wägen at Huſwud-Quarteret öfwer bryggian och Elſtven Kra,
 1 ½ mil ifrån Bugſtrömmen; Hwar på Hans Kongl. May:t/ läm-
 nandes Fotſolcket tilbaka/ ſom då en förnätt ſölja/ ſkyndade ſig emot
 aſtonen med Cavalleriet och Dragonerne widare fort/ genom lyckeli-
 git ſummande och wadande/ förſt öfwer bemålte och ſedan öfwer en
 annan Elt/ ſom löper uti Bug/ jänmwäl genom owägade moräſer
 och ſkogar/ at upſökia och förſölja Fienden hela den inſallne natten/
 och ſå ſå han/ tillſä med ett partie Pitthauer/ låt ſig mångſtides ſee/ men
 blef dock snart med förluſt förjagad; Sedan nu Hans Kongl. May:t
 ſålunda/ eſter ſer nihls tilbracht ſkyndſamt tågande/ i dagningen/
 emot allas förmodan / hinte fram för Pułtuff / hwareſt bem:te Fält-
 marſkalk hade ſtått ſig i full Slacht-ordning/ men/ märckandes Hans
 Kongl.

Kongl. May:z oförfräckte annalekande / begynte strax at drag sig af / och söka sin säkerhet in at Staden; så satte Hans Kongl. May:t med sine Trouper, honom tätt efter / trängde sig tilliika med honom in i Staden / öfverända kastade hans macht / och nederlade där af en stor del / förutan dem / som genom Staden flydde / och öfver Narefwa bro dels undankommo / dels uti strömmen fördräncktes; men de öfrige togo sin tillflycht uti Hans Kongl. May:z nåd och blefve frälste / så at Hans Kongl. May:t. på berörde sätt / allenast med en Officerares och 12 gemenas afgång / erhöft öfver Fienden en fullkommen Seger / och til widermåde där af / jämte många des Generaler och Officerare, öfver 700 Fångar / tilliika med all deras Trof och Tilrusning. Sedermera hafwer Hans Kongl. May:t i lika måtto allestädes sålunda förstrött fienden / och förspilt des anslag / at han / nästan på ingen ort / har antingen fördrifvit sia at afbida Hans Kongl. May:z seger samma och tappre Wapens ankomst och rättwissa hämd / eller / ehuru folckrik och manstarkt han sökt at angripa en och annan af Hans Kongl. May:z utfärdade Trouper, kunnat något särdeles winna / utan måst med fast större förlust / blygd och nesa afwika. Imidlertid mände Hans Kongl. May:t och skatta nödigt / at låta en del af sin Krigsmacht gå til Hög-Bohlen och andra angränsande orter / at därifrån indrifwa hwad som behöfdes til underhåld af den samma / och tilliika undersiödia dhe wälsinnade at Republikens Länder och ledemöter / hwilka icke wille bifalla deras Konungs orättfärdige påbegynte Krig och skadelige förhafwande / hwar wid och allt har hafst en god och lyckelig framgång / efter Hans Kongl. May:z önskan.

Och emedan Fiendens Infanterie, af otta Regimenter / hade sig infäst uti den sista Staden Thorn; En dr Hans Kongl. May:t föranlåten / at rycka för then orten / samt instänga och belågra sine däruthi liggande Fiender; dock utan mening / at företaga eller försöka något til sielfwa Stadens och Borgerskaphets fördärf och undergång. Men eftersom desse fiendelige Trouper låte wara deras högsta alfware / på alt sätt / med ouphörlig skriutande och eljest / där utur at fördrifwa

föröfwa hwariehanda fiendeligheter och onda skidplingar emot Kongl. May:z dyra Persohn och Kongl. Hushoud-Quarter/ så wål som des Läger och Krigzfolck/ doch utan symmerlig skada; Hwarjore kunde Hans Kongl. May:t icke undgå/ at låta försärdiga tienlige Batterier, och alla til ett kraftigt och wärckeligit angrep erforderande delar och tilredelser; och den 14 Septemb. sidil. gjöra en begynnelse medh Stadzens besittande och Elds infanstrade/ hwilket ock hade en så efftertryckelig wärckan/ at det kostbara Rådhuset/ med en del flere/ inom någre timars förtopp/ blef i aska lagdt/ och hade hela den öfrige delen af Staden oförlåbart kunnat hånda samma ödesmål och undergång/ om icke Hans Kongl. May:t den samme/ af anbornen Kongl. nåd och mildhet/ hade welat förskona; Men på det lifwål Hans Kongl. May:t måtte winna sitt förtade ändemål/ at twinga sina/ därinne sig uppehållande Fiender/ beslöt Hans Kongl. May:t med högsta alfware/ både at wilja besittu allenast sielfwe Fästningz-wärcken/ som ock derpå med oförfräckt stormande hand bemächtige sig den orten/ och gjöra ett kort slut på sielfwe belägringen/ hwar til ock alt släktes i behörig beredskap; hwilket/ när Fienderna/ som eljest förgtåfres wäntat på en dem/ af deras Konung låfwad/ men af Wår Allernådigste Konungz tappre författningar aldeles affwren undsättning/ förmåckte/ trachtade dhe/ genom tått in på hwarandra utskelade/ och gjorde förslag och anskningar/ at handla om Stadens uppgifwande/ emot någre för sig fördehlachtige wilkor/ men/ medan dhe samma af wår nådigste Konung för ingen del wille antagas/ underkastade dhe sig Hans Kongl. May:z seger samma Wapen på nåd och onåd/ den 3 Octobr. sidil. kläckan 8 om aftonen/ och undweke således/ det dem eljest hotande och föreslående endtelige fördärfwet; Hwarpå Hans Kongl. May:t stratt låt intaga och belättia Portarne af Fästningen/ och den samme/ tillika med hela Garnisonen, den söhlande dagen fullkomligen eröfrade/ wisandes lifwål emot dhe öfwerwundne sine Krigzfångar en aldeles oförmodad och i eröfveliga tider högst prisslig Kongl. nåd och mildhet; i dy/ at Hans Kongl. May:t icke allenast Generals personerne/ utan ock alla Officerare skänckt/ jämte lifwet/ deras wårjor mot gifwen parol och försä-

försåkan/ med Träs och Egendom/ som eljest war förvärldad. Den-
 ne Segren och öfvervinnningen kan och bör billigt skattas för Hans
 Kongl. May:t så mycket glorieusare, prisvärdigare och fördelachtigare/
 som den samman/ när man wil förbigå den tappra och berömmvärde Ge-
 neralen Bernhard v. Lievens afgång/ hwilken jämte några så i begyn-
 nelsen af belägringen/ utaf ett olyckeligt stätt bles träffad/ och af Hans
 Kongl. May:t/ så wäl som hela Krigsmachten högeligen beklagad/ är
 allenast med en Lieutnants och 30 Gemenes förlust/ worden erhållen;
 men där emot har alt Fiendens Infanterie sammedelt förfallit i Hans
 Kongl. May:t's händer: näml. Generalen Rebel, Gener: Majoren
 och Commendanten Kanitz, Öfverstarne Grefve Reus och Goltz,
 jämte 300 Officerare, och gemene 1600 friske/ och 2000 sjuka/ sedan wid
 pass öfver 1200 under Belägringen äro omkomne/ förutan 48 Metall-
 och 36 Järn-Stycken/ samt åtskillige Falconetter, och således tilsam-
 mans 120. Stycken/ med 8000 Mäskvetter, 2090 Centner Krut/
 jämte ett stort och ymnigt förråd af annat Ammunition och Krigstil-
 rustning; hwartigenom man och/ nåst Gud; widare nådige bistånd
 och wälsignelse/ wil förmoda många flera nyttige och fördelachtige på-
 fölger/ til Hans Kongl. May:t's orättmättiga Fiendes betwingat/
 samt credits och krafter förswagande; men des egne tappre och seger-
 samma Wapens/ samt högst beprislige anslagz och förbehållandes
 framgång och befrämjelse/ jämte ett åskundat hugueligt och fredeligt ut-
 slag på detta/ eljest widt utseende Polniske wärket; så at Hans Kongl.
 May:t sedan/ efter lyckeligt slut/ synes kunna så sejare händer/ at
 wända sina seger samma och tappre Wapen emot sin andre trolösa
 Fiende/ Ryssen/ och söka i lika måtto öfver honom fullständiga en rätt-
 färdig hand för des/ utan gifwen orsak/ föröfwade meenedige Fredz-
 brett/ samt ochristelige Tyrannie emot Kongl. May:t's Länder och tro-
 gne Undersåtare.

Swarsföre och såsom utaf alt detta företalde/ så wäl som utaf dbe i näst
 förflutne åhren/ af Hans Kongl. May:t uträttade dräpeliga/ underwårde
 och seger samma bedrifter och gierningar/ ögonförligen förmärckes Guds/
 dens

dens Aldrahögste / Gudsomeliga nåd / kraftige bistånd och besmyr-
lige wård öfwer Hans Kongl. May:t och des höga Kongl. Persohn /
uti en så rättferdig Saak emot des Fiender / hwilka / igenom Guds
särdeles tillåtelse / påtvingat Hans Kongl. May:t detta beswårlike
Kriget / och förmedeligen läre i werlden lemna en märckwärdig eff-
tersyn / huru den rättwisja Gud / förmedelst sin rättfärdige
hånd i sinom tid straffar falskhet / mehneed och blodgirughet ; Alltså
har Hans Kongl. May:t til at gifwa Gudi allena Åran / och betyga
sin innerlige och wyrdsamme tacksamhet / för en sådan des Gudsomme-
lige hielp och kraftigeste bistånd / samt wisja sin tasta och starke förtrö-
stan til den samma gode Guden / om des ytterligare nådige beskydd och
medwårkan / förordnat och påbudit denne Allmänne Loff- och Tack-
sägelse-Dagen / och där til utwaldt så härliche och tröstefulle Språk
och meningar utur den Helige Skrifft at förklarar och utläggas /
som hwar och en / til sin desio bättre uplysning och andackts upwäckel-
se / samt hans Gudsommeliga stora Namns ära och innerliga åkal-
lan / med hugnad och wyrdnad kan förmarckia ; Det åligger fördensfull
of allom i gemein / och hwar och en i sinnet / som sådant rättsin-
neligen bör betäncka och behierta / at wij / som där utaf med tiden wil-
je förwänta en wälsignad frucht til en påöflande hugnelig / hedersam
och säker fred / samt lycksalig wältrefnad / efter alles wår plicht och
skyldighet emot Gud / och uti een trogen efterfölgd af wår nådigste
Konungz Christelige och högstprislige exempel / samt underdånigste lyd-
na för des allernådigste befä hning / utaf wår innersta själs grund hem-
båre en ödmjuk tacksägelse til den aldraghögste Gud / för all den stora
nåd / och mächtige hielp / hwar med han hit in til / Hans Kongl.
May:t och des / til alles wårt förswar och beskydd antagne / och för-
de rättmätige Wapen / bekrönt och wälsignat hafwer ; hwilket wij
ock här med än ytterligare göra wilkom / priandes och lofsungan-
des HERRans aldrabeligste namn : Wij tackom HERRanom af all
hierta / och förtålom all hans under : Wij frögdom of / och ärom
glade uti honom / öfwer hans hielp och bistånd / och lofswom hans
härliche namn / som är den Aldrahögste : Wij bidom ock den nåde-
fulla

fulla Guden/at han alt framgent wille hafwa sin Gudsdomelige hägn
 och wärd öfwer sin Smorda/ wär allernädigste Konung/ beskyd-
 da des dyra Kongl. Person/ när han i HErrans wär Gud;
 namn refer Baneret up: HErrn fullborde alla hans böner/ och
 höre honom i sin helga Himmel; hans högra hand hielper wäl-
 deliga. Wij förtröftom oss alt framgent uppå HErrans mächti-
 ga hand/ ifrån hwilken wär hielp kommer; ja/ wär hielp kommer
 ifrån HErranom/ som Himmel och jord gjordt hafwer. Den All-
 draghögste wille och beskydda sin wärdiga Christenhet och dyrt köps-
 ta Församling / jämte wårt kära Fädernastånd/ och wara en
 eldymur om des gränzor/ samt förlåna oss den ädla och dyrbara
 Freden / tillika med den hugnaden / at see wär allernädigste/ taps-
 pre och Seger samma Konung på sin Kongl. Thron/ här hem-
 ma i sitt Rike/ på det wij/ och hela des följe och Krigsmacht /
 efter många utståndne beswär/ under hans Kongl. May:ts Christe-
 lige och beprislige Regemente / hwar med annan / kunna än ut-
 terlige tjena och lofwa wär Gud / som så stor salighet med hans
 Kongl. May:ts och oss allom gjordt och bewist hafwer. Detta
 wårt ödmjuka och innerliga Lof: och Tacksäjjelse: Offer wilhom
 wij än yttermera fullfölja och stadfästa / då wij/ upståndes
 hwar med annan / uti en brinnande andacht utbriste med
 wär wanliga Loffång:

 Gud wij lofwe tig.

TEXTER

Swilla skola förklarar på Backsäljse-Dagen
Den 12 Februarii Anno 1704.

Sttesången.

Deuter. 10. v. 20. 21.

HERRan tin Gud skal tu fructa; honom skal tu tiena; til honom skal tu hålla tig / och swärja wid hans Namn. Han är titt lof och tin Gud / den med tig så stor och förtärlig ting giordt hafwer / såsom tin ögon sedt hafwa.

Bögmåskan.

Psal. 66. v. 16. 17. 18. 19. 20.

Ommen hijt / hörer til alle / som Gud fructen; jag wil förstå hwar han mine själ giordt hafwer. Til honom ropade jag med min Mun; och prifade honom med min tunga. Om jag något orätt förhade i mitt hierta / så worde HERren mig en hörandes. Därföre hörer mig Gud och achtar uppå min bön. Lofwad ware Gud / den myna bön icke förkastar / eller wänder sina godhet ifrån mig.

Stonsången.

Psal. 59. v. 17. 18.

MEn jag wil sunnga om tina macht / och lofwa om morgonen tina godhet: Ty tu åst mitt beskiärm och tilflycht i mine nöd. Jag wil Lofsiunga tig min Tröst: Ty tu Gud / åst mitt beskiärm och min gunstige Gud.

